

BISERICA ȘI ȘCOALA

REVISTĂ BISERICĂȘCĂ - CULTURALĂ

ORGANUL OFICIAL AL EPARHIEI ORTODOXE ROMÂNE A ARADULUI

Moarte sau viață.

La început, când „întuneric era peste fața pământului, Dumnezeu zise să fie lumină și fu lumină, și văzu Dumnezeu lumina că bună este” și Dumnezeu despărți lumina de întuneric.

Cu lumina a început viața și astfel materializește din întuneric s'a trecut la lumină și cu lumina s'a început viața. Căci la începutul luminei s'a început vegetația dela cea mai simplă plantă, până la cea mai desăvârșită vietate, căreia îi dădu duh din duhul său, care duh îi făcu nemuritor, dar numai până atunci, până când va umbla pe căile luminei.

Și Dumnezeu zise să se facă luminători pe intinsul cerului, fapt care s'a întâmplat în cea mai perfectă ordine, pentru că dacă ne-am închipui întreaga aceasta lume redusă la puterile și peste tot la energia omenească, omul, cu a lui putere, nu ar putea să desăvârșească așa ceva nici în cea mai supremă miniatură. În decursul mileniilor, stele, lună, soare, pământ tot la aceea distanță, așezate toate în cea mai perfectă armonie, ajutându-se reciproc, dacă ne gândim la aceasta putere extraordinară, ne vine în minte că acest Atot-puternic Dumnezeu a intronat ordinea și el cu a lui desăvârșită putere a guvernat toate corpurile și puterile naturale, iată, dar viața peste ordine.

Să ne închipuim, că Prea înaltul Guvernator ne-ar lipsi pentru câteva momente, din aceasta desăvârșită ordine, ce s'ar întâmpla? Toți aștri s'ar lovi de oaltă, apa cu uscatul s'ar amesteca, vegetația s'ar prăpădi și cu ele și omul, și deșert și fără formă ar fi pământul, și întuneric ar fi peste fața adâncului, iată, fără ordine, moartea.

Dar ce ar fi cu viața omenească pe pământ fără ordine? Moarte!

Idealul creștin, în extensiunea sa în spațiu și în timp, este desăvârșita iubire față de aproapele, ce însemnează sub raport de organizație? Oare nu ca toți membri unei organizații, a unui stat, să funcționeze conduși de acest ideal creștin, care precum în natură este lipsă de perfectă armonie universală, nu tot așa în viața unei națiuni este lipsă de armonia socială, care nu poate isvoli decât din acel ideal creștin.

Regele, membri guvernului, funcționarul unui stat, trebuie să fie conduși de acest ideal. Avuți și săracii tot asemenea.

Fără credință tare în idealul creștin, cum va putea Regele clopeșit de grijă, să conducă poporul său la bine și fericire. Oare guvernării și funcționarul vor putea fi iubitori de dreptate?

Săracul cum va putea suferi loviturile sorții, iar bogatul fără aceasta iubire va rămâne cu punga închisă, deci, numai pe acest temei se pot apropia unii de alții.

De vom lua în timp idealul creștin, vom vedea, că el a adus cu sine spitalul și caritatea publică, el a stins tărnia celor de sus și ca element al ordinii de stat a intronat iubirea, dovadă toată istoria bizantină dela Constantin cel Mare, când s'au ținut și cele 7 sinoade ecumenice, cari servesc de bază la toată organizația bisericii lumii întregi și, pe baza cărora s'au înființat și organizat toate statele Europei și Americii.

Oare provocarea a diferitelor greutăți (copem din informația de spionaj a sovietelor) în contribuția regulată a mărfurilor și a produselor de prima necesitate, prin desagregarea organizației transportului, atentatele contra trenurilor, achiziționarea de cantități însemnate de mărfuri, cari vor fi indosite, propaganda

contra împrumuturilor externe și interne, coborârea valorii cursului hârtiei-monedă, răspândirea veștilor alarmante în populație, emisiunea de bancnote false, vinderea sub preț ca să nimicească statele burgheze și în sfârșit în loc de blândul Iisus, care a adus pace și bună învoire pe pământ, adoară pe Iuda Iscariotianul, vânzătorul și împărțitorul desnădejdei, a disperării publice.

Ce urmează din toate, desordine, moarte, moarte socială, căci se dăruie tot ce creștinismul a edificat în 19 secole.

Să ne închipuim, că cele 19 secole de muncă și mucenicie și răbdare creștinească nu ar fi existat, oprindu-ne la timpul lui Nero, care cum ar apărea ordinea socială subț cel mai mare tiran al lumii?

Și acum subț raport individual supușii societăților suferă și de ce?

Pentru că tirania de sus a incușilor nu a extirpat din sufletul celor conduși, ultima licărire a iubirii creștinești, nu au pierdut ultima credință în iubirea unui viitor creștinesc, nu au ajuns la morala lui Iuda, culmea despărării, căci în acel minut conducătorii lor, nu mai trăiesc.

Iată, de o parte desordine, tirănie, împărecheri sociale adecă moarte, de altă parte ideal creștin, credință, iubire și nădejde, prin urmărirea viață.

Tu fiu al națiunii românești să alegi totdeauna pe cea din urmă.

Dr. Sabin Dan
Advocat-Buteni.

Rolul filmului în propaganda religioasă.

În timpul postbelic, spiritul vremii, rațional și ostil a tot ce este spiritul abstract, imperceptibil simțurilor, deci ca atare vrăjmaș pronunțat fiind credinții și vieții sufletești, a preocupat și mereu preocupă pe cel chemați pentru a afla și pune în aplicare mijloacele de propagandă religioasă morală.

Între acestea ocupă fără îndoială un loc foarte important filmul, respectiv cinematograful, mântuit cu destoinicie pe preoșii misionari ambulanți, ca ajutor și parte integrantă a activității pastorale din parohie.

Această activitate misionară este :

1. Pozitivă în ce privește renouirea vieții etico-sociale adânc zdruncinate de pe urma războiului trecut și asanarea ei prin povești, îndemnuri, la una mai bună, mai fericită, mai ideală, mai sănătoasă, mai creștină.

2. Negativă, având în vedere sectarismul, ateismul,

francmazoneria etc. fenomene și sisteme de cugetare molipsitoare și primejdioase, trebuind să le combată cu puterea cuvântului și argumentelor științifice, istorice, teologice, încingând discuții cu vrăjmașii înversunași ai credinții străbune și lățătorii anarhiei morale în lume.

Este lucru știut, că în pedagogie sistemul intuitiv de educație are rol covârșitor și o superioară valoare, având darul de a permanentiza și a imprima în memoria și sufletul elevului lucrurile și evenimentele date spre studiere, respective învățare. Ne este dosră cunoscut faptul: cu câtă precizie ne reamintim de lucrurile intuite cu zeți de ani, ca școlari.

O astfel de educație analoagă se face în largă masă a poporului dela sate prin strădania și jertfa de sine a preoșilor misionari. Aceștia, cutreerând țara, prin rularea filmelor religioase morale ca: Nașterea, viața, minunile, patimile Mântuitorului Hristos; locurile sfinte etc., însoțit cu explicațiile necesare priceperii lor, au darul nu numai de a trezi conștiințele și inimile adormite, ci și de a stimula voința spectatorului lăncezită de indiferentism, precum și a îndrepta viața multora apucată pe căi rătăcite, ducătoare la peire trupească, sufletească prin diferite patimi, slăbiciuni, obiceiuri stricacioase și ruinătoare ca: alcoolismul, luxul, desfrăul, avorturile etc., plăgi cari rod cu tenacitate la rădăcina vitalității și a existenței neamului.

Pentru ca această propagandă să și poată îndeplini însă cu succes și efectiv ținta, este neapărată nevoie ca preoșii misionari să fie bine înzestrați și dotați cu toate armele etico-spirituale, având existența omenească bine asigurată, iar uneltele și mijloacele de propagandă ca: aparatele, filmele etc. să fie tot mai perfecționate, mai adaptate nevoilor vremii, reclamate de altfel ca o imperativă necesitate.

În această privință Statul român, respective On. Minister al Cultelor, ar trebui să înființeze în scopul amintit un „Fond pentru propaganda religioasă”, pe lângă multele, puțin folositoare țării și masei mari. În legătură cu această propagandă apoi s'ar mai putea înjgheba cu aprobarea Sfântului Sinod — dintre artiștii mai de seamă — o trupă ambulantă, care la fel ar putea cutreera țara, reproducând pe scenă evenimentele și momentele mai de seamă din viața Mântuitorului.

Aceasta cu atât mai vârtos, că trăim vremuri de cumplită decadentă moral-spirituale, care, numai cu ajutorul, truda și jertfa slujitorilor bisericii, greu poate fi refăcută. Se cere în acest scop colaborarea tuturor instituțiilor, între cari și a celor de artă creștinească.

În scopul acesta ar trebui aflat omul, carele fiind pătruns de importanța ce-o are această propagandă religioasă — ca o ramură a apostolatului laic — să înjghebeze trupa, adecă personalul necesar și potrivit rolurilor înfățișându din viața Domnului.

Ce privește apoi latura materială, ca b. o. trans-

portul etc. On. Minister de comunicații ar avea căderea de a înlesni pe cât se poate aceasta.

Mulți vor afla de utopică ideea sulevată, dacă însă ne cugetăm d. e. la satul german Oberammergan din Bavaria, precum și la reprezentațiile cari au loc din 5—5 ani în acea localitate de renume mondială, și cari sunt cercetate chiar de multe capete încoronate din întreaga lume, dacă mai considerăm apoi efectul și roadele binecuvântate în domeniul vieții etico-spirituale creștine ivite depe urma lor, atunci ar trebui ca și noi să începem o similară acțiune, măcar în miniatură, fiindu-ne doar cunoscut adevărul proverbului: „Începutul e anevoe, urma vine dela sine.

Dacă se simte lipsa unei atare inițiative creștine, apoi desigur astăzi mai presus decât oricând.

Lucian Lungu
paroh ort. rom.

Propaganda „Oastei Domnului” din Buteni.

Cu toate criticile aduse Oastei Domnului, ea aduce reale servicii Bisericii, acolo unde preotul înțelege situația și se năzuiește să armonizeze interesele eclesiastice cu dispozițiile mistice ale credincioșilor. Atunci când toate confesiunile din lume dispun de diferite societăți religioase pentru învierea sentimentului religios, de ce n'am avea și noi o asemenea societate religioasă, cum este „Oastea Domnului”. În cadrele ei putem face misionarism antisectar, putem desfășura acțiune caritativă și alte lucruri de folos creștin. Oastea Domnului este o organizație religioasă foarte potrivită pentru trecerea dela misticismul și pietatea strict individuală a credincioșilor noștri, la acțiuni creștine-sociale de toate nuanțele.

Conduși de asemenea gânduri, membri Oastei Domnului din comuna Buteni, sub conducerea zelosului nostru cântăreț bisericesc Ioan Braițu și în frunte cu protoposbiterul Ștefan R. Lungu, au cercetat pe credincioșii noștri din comuna Chisindia la data de 2 Februarie a. c., praznicul Întâmplării Domnului. Membri Oastei Domnului au participat la sf. Liturghie, slujită în sobor de prot. Ștefan R. Lungu și preoții Mihai Mișuțu și Tiberiu Körösladányi din comuna Chisindia. Răspunsurile liturgice le-a dat Oastea Domnului din Buteni, sub conducerea lui Ioan Braițu, precum și corul bărbaților din comuna Chisindia sub conducerea dirigintelui Cornea. Corul a făcut mare impresie în biserică arhiplină de credincioși. La pricază par. Mihai Mișuțu a predicat despre „Însemnătatea și folosul rugăciunii”. A fost urmărit cu viu interes. De încheiere Prot. Ștefan R. Lungu, într-o pareneză acomodată arată scopul venirii Oastei Domnului, îndemnând pe credincioși să rămână cu credincioșii la sânul Sf. Biserici.

După masă la ora 2 se slujește Vecernia în sobor, apoi se face procesiune dela biserică din deal la școala primară de Stat, cu steagul Oastei Domnului din Buteni și preoțimea în frunte. Se remarcă în procesiune aproape întreg satul. La ora 3 se începe ședința „Oastei Domnului” în sala de învățământ a școlii primare de Stat, care era neîncăpătoare pentru imensul public adunat. Se începe programa cu vorbirea par. prot. Ștefan R. Lungu, având ca subiect „Oastea Domnului și Biserica”. Se lămurește asistenței rostul Oastei Domnului ca societate religioasă și raportul ei față de Biserică. Se arată îndatoririle membrilor ei, cari sunt nu numai de ordin personal, ci și de ordin social-bisericesc, ținând la luminarea rătăciților, cercetarea bolnavilor și caritatea creștină. Preotul T. Körösladányi tălmăcește pericopa Evangheliei, urmând apoi mai multe cântări și poezii religioase ocazionale. Prot. Ștefan R. Lungu explică apoi pericopa epistolei către Evrei VII 7. arătând necesitatea preoției creștine la mântuire. Conducătorul Oastei Domnului, Ioan Braițu, lămurește apoi năzuințele Oastei, citind părți alese din cărțile par. I. Trifa. Se încheie ședința cu rugăciune și cânt „Nădejdea mea este Tatăl...”

S'au împărțit apoi calendare și cărți de propagandă religioasă.

Zidirea sufletească a fost reciprocă, atât pentru Oastea Domnului din comuna Buteni, cât și pentru credincioșii noștri din comuna Chisindia.

Sebastian.

Activitatea Temperanței.

Fără îndolală, răul care sdruncină mai mult temelia umanității este alcoolul. Aceasta plagă socială roade cu prisosință la temelia fizică și morală a individului singuratic, a familiei și a întregii societăți omenești. În organismul tare și sănătos al omului, alcoolul sădește microbul debilității, născător de morbi și mizerie, din ce urmează întunecarea parțială apoi totală a facultăților sufletești. Dureros e faptul că boalele, atât de ordin fizic și intelectual, prin ereditate trec dela tată la fiu!

O, tată alcoolizat, cum vei putea sta în fața dreptei judecăți a lui Dumnezeu și a oamenilor de bine pentru păcatul strigător la cer, dând tu, ca tată, moștenire copiilor tăi: boale și mizerie!! Alcoolul este viermele gheniei, ce transformă omul înzestrat, cu chipul și asemănarea lui Dumnezeu în „omul infernului,” mai prejos de starea animalelor.

Alcoolul și urmările sale au făcut din Pitro Băndinelli marelui pictor Leonardo da Vinci, la vestitul său tablou „Cina cea de taină”, model potrivit pentru Iuda Iscarloteanul.

Biserica lui Hristos din începutul ei a dat semnalul de alarmă contra dușmanului omenirii și a luptat și luptă și astăzi cu îndârjire contra omorătorului de trupuri și suflete! Lupta merge cu greu. Cauza este căștigurile fantastice pentru cei ce sunt în serviciul acestui fel de demon.

Glasul Bisericii lui Hristos n'a sunat în pustiu; căci fiii săi adevărați duhovnicești din trecut și de față s'au organizat în societăți, ca astfel cu puteri îndoit să lupte în frontul af. Bisericii contra alcoolului.

A dat Dumnezeu, ca în anul 1927 să ia ființă Liga de Temperanță în România, care după cinci ani de activitate își anunță rezultate foarte frumoase.

a) Liga a înființat la sate 4000 debite de beuturi nealcoolice, dar prigoana fiscalismului le-a redus la circa 600, plasând în 25.000 de familii apărate „Sparklet”, cu ajutorul căruia omul singur își poate prepara: limonadă, sifon, apă minerală, kefir, cari înlocuiesc beuturile alcoolice. Liga a pus la cale, ca apărătoarele cu capsulele lor să se fabrice în țară, astfel micșorând costul de la 960 la 500 Lei. S'au introdus aparate cinematografice la sate cu filme reale a decadențelor provocate de alcool.

Tot prin Ligă s'a introdus aparatul Bauman de pasteurizat mustul, ca să rămâie ani de zile dulce. *Prin energia conducătorilor numitei societăți s'a introdus în legea sanitară art. 339, care prevede plebiscitul în fiecare comună rurală pentru reducerea sau suprimarea cârciumelor prin punerea la vot din partea bărbatilor și femellor majore.* Grație acestui art. de lege 880 crâcime și-au închis porțile diavolești!

b. Revista „România Nouă”, organul Ligii, cu un material select, bogat și superior, e răspândită în 25.000 exemplare. S'au răspândit în țară sute și mii de manifeste și tablouri de propagandă contra alcoolului, cu rezultate din cele mai strălucite, ceea ce dovedesc scrisorile de încurajare cu mii, depozitate în arhiva Ligii.

Pentru încurajarea și răsplătirea muncii în propagandă s'a înființat medalla „Meritul civic”. S'au înființat la sate 5800 filiale cu 360.000 membri, cari cu legământul de onoare s'au pus în luptă pentru cauza sfântă a desrobirii neamului românesc de sub cătușele alcoolismului atât de răspândit.

În loc de orice comentariu sau laudă la adresa Ligii de Temperanță, avem datorința, ca români și creștini, să ne punem cu totul și cu toții în serviciul Ligii, cari poartă cauza noastră a tuturor. Mijloacele și rezultatele de până aci sunt satisfăcătoare.

De vom munci cu toții la stărpirea răului ce roade la rădăcina existenței noastre, ne vor preaslăvi urmașii noștri, iar de nu, ne vor condamna!

C. Mureșan.

Cler și Popor.

Reflexii de actualitate.

De Pr. Teofan Herbei

(Urmare din Nr. 35 și sfârșit).

Cum s'au complectat locurile vacante de conducători ai bisericii după înălțarea Dui la ceruri? „Au pus pe doi.” și rugându-se au zis: Tu Doamne, care știi inimile tuturor, arată dintre aceștia doi pe care ai ales” Fap. 1-24.

Vocațiunea n'a fost împiedecată de obstacole formale. Glasul inimii, conștiința curată, răspunsul pe care-l dai când Domnul îți strigă: „Eu sunt Iisus pe care tu-l gonești!” trebuie să fie criteriul după care să fi judecat, ales al Bisericii.

Sfântul Apostol Pavel, prin convertirea sa, ne dă un exemplu despre mai mult chiar. Ales de Domnul în drumul spre Damasc, n'a îndeplinit formalitatea de a se sui în Ierusalim și a lua dela cei mai vechi sfinți apostoli îndreptarul slujbei. Condițiunile de a fi admis în rândurile apostolilor nu au fost dictate de consiliul apostolesc ci de conștiința sa trează, energia sa; inspirată de o credință neșovăelnică.

Prin efectul poruncilor D-zelești asupra vieții sale a fost ceea ce a fost, căci „slujind Domnului și postindu-se a zis Duhul Sfânt: osebii mie pe Varava și pe Saulu la lucru la care i-am chemat pe ei.” — Fapt. 13. „Ci nici de una nu bag seamă, zice sf. Apostol, nici am sufletul meu cinstit mie, fără numai ca să săvârșesc alergarea mea cu bucurie; și slujba care am luat dela Domnul Iisus, a mărturisi Evanghelia Darului lui Dumnezeu”. Fap. 20-24.

În bisericile pe cari le-a întemeiat așezat presbiteri, cărora le spune: „Dreptaceea, luați aminte de voi și de toată turma întru care Duhul Sfânt v'a pus pe voi Episcopi ca să păstoriți biserica lui D-zeu”. Fapt. 20-28.

În locul tuturor acestor argumente ar fi de ajuns Cuvântul clar al Mântuitorului: „Nu voi M'ați ales pe Mine ci Eu v'am ales pe voi și v'am pus ca voi să mergeți și roada să aduceți și roada voastră va rămâne”. Ev. Ioan 15-16.

3. Sistemul democratic al bisericii noastre ne determină a discuta și altă chestiune, aceea a organizării clerului. Trebuie să ne organizăm! Dar această chestiune să o discutăm cu altă ocaziune, în amănuntele sale.

II. Poporul.

Al doilea element constitutiv și factor de conducere al bisericii. Mulțimea setoasă de noutăți; slăbănogul ce-și caută vindecarea, orbul care-și cerșește vederea, leprosul ce-și imploră mântuirea; ceata de oameni schimbăcioși, instrumentul de decor al celor puțin interesați, prieten ce te gonește, bun primitor ce te disprețuiește, venerator ce te răstignește; în

sfârșit primitor al tainelor lui Hristos, susținătorul cultului, administratorul averii materiale a bisericii.

Mulțimea ce a ales pe cel 7 diaconi (Fapt. 6.5), căci cunoaște bine omul cinstit, pedepsește cu asprime păcatul aproapelui, dar și-l ascunde pe al său.

La noi, plugarul legat de gîle, Românul neșovăielnic, ortodoxul credincios, reprezentantul cinstei și al dreptății, creștinul răbduriu, singura nădejde de mai bine și... talpa țării.

În trecut supus, azi liber, mai păstrează încă în suflet ceva din tradiționala revoltă sufletească. Greul vieții și l-a dus alături de preot. În bine, în rău, sfatul preotului era urmat, căci „așa a zis Părintele“.

Aveau un dușman comun: al limbii și al legii românești. Ș'a iubit neamul și legea mai mult pentru că alții nu le puteau suferi, decât că le-ar fi cunoscut frumusețea.

Deaceia simplu, sărac și fără învățătură, a eșit biruitor și l-a reușit să traseze, în drumul de veacuri, ca pe o pânză de cinematograf, nota lor specifică.

Dușmanul cu timpul ș'a înțeles lupta. Drept scop își fixase nimicirea „Olahu-lui“, considerând drept cel mai eficace mijloc *ruperea comunității de viață dintre cler și popor, ce se continuă și azi.*

„Să batem păstorul pe toate dungile, cu vorba și fapte, să-l hulim, să-l disprețuim și să-l ironizăm, iar oilor să le promitem o pășune mai grasă, să le asigurăm un scut puternic, chiar mântuirea sufletească“. Susținem că această hotărâre se menține și azi, durere, chiar pentru mulți din urmașii Romei, Români de vîtă veche și cu oarecare răspundere în această țară Românească.

Nenorocți păstori, căci ați avut puține mijloace de scăpare, sărmane oi, căci de multe ori ați fost împrăștiate și mult ați suferit. Dar laudă vouă, căci nu v'ați vîndut neamul și legea pentru un rang de „nemeș“.

Azi se pare că ne amenință legea sectarismului.

Preotul este din nou desconsiderat, iar turma pare că se îndreaptă spre un nou câmp, ce-l promite mult.

Dar e deajuns să știm că sectarismul a luat filuță prin ținuturile mărginașe ale provinciilor desrobite și sunt pornite spre București numai în asediu, pentru ca să-i cunoaștem scopul.

Sectele sunt importate pe teritoriul României, traiul îl au asigurat cu alimente streine. Vitalitatea lor depinde de la mediu, dacă sunt sau nu adaptabile lui.

Înainte de războiu, dacă credinciosul avea neînțelegeri trecea la uniți, azi din aceleași motive se face sectar. Convingerile lipsesc cu desăvârșire, căci din cele două grupuri de sectari interesați și devotați, cel din urmă sunt departe de-ași cunoaște rătăcirile, și nici nu se năzuiesc spre aceasta.

Să analizăm cu această ocaziune două cauze in-

rente răspândirii rătăcirilor religioase după Unirea ce^a Mare.

I. Străinii aveau un plan bine stabilit, în ce privește nimicirea noastră ca neam și lege: în atâtea decenți (5—10) trebuia să urmeze. Apare războiul. Se termină așa cum știm. Explicabilă enervarea, căci fără pana de cotoș, Valahul menține ordinea în țara sa. Lupta de destrămare se continuă în domeniul spiritual, cel fără de sfârșit. Se organizează între ei, ne desorganizează pe noi. Altfel cum s'ar explica constituirea atâtor parohii și episcopii reformate chiar aci la granița de Vest? Cum am clasifica propaganda de desperare și pesimism semănată printre credincioșii ortodoksi? De unde curajul cosmopolito-iudaic al sectarilor nostri?

Spre mulțumirea noastră, începe reacțiunea. Do-vadă că mediul românesc nu este prielnic importului rasei germane. Acum încep să vadă și sectarii Români realitatea. Se miră și ei, cum se face că conducătorii lor cei mai mulți sunt străini sau înstreinați? Cum se face că un frate al lor, care numai ce și-a părăsit sumanul și a îmbrăcat haine domnești, o duce așa de bine, și de ei nu se sîchisește nimeni? Cel mai sincer Român, momit de baptism, adventism, nazareism, pentecostalism, spiritism, inochentism etc, recunosc că nu-i adevărat motivul pentru care au trecut de la legea ortodoxă; că adică au fost înșelați când ș'au părăsit legea din cauza mult discutatului bir și grozavelor stole. În tabăra lui contribuțiile sunt mult mai mari.

Ca sectar nu-l crede nimeni că-i sărac. El trebuie să plătească aci o sută în plic, aci alta fără plic, ba zeciuială, ba dijma de purificare, ba contribuție pentru congres pe țară, ba taxă pentru congres pe Univers. Într'un cuvînt orice sectar, în a cărui inimă mai încărește o stănteală din conștiința națională românească, recunoaște cu regret că a fost înșelat când și-a părăsit legea.

Că i s'a promis drept răsplată „Mântuirea sufletească“, dar în tabăra sectară ș'a găsit moartea trupescă și sufletească. Se consideră asemenea fiutul pierdut și aflat. Departe de al săi; fără hrană sufletească are să roadă rădăcinile din predica unui nechemat; trebuie să asculte pe unul ce nu are nimic bun, dupăcum rădăcina nu are nimic nutritiv. Și dacă-l întrebi că este mulțumit cu ceea ce aude și vede la sectari, îți răspunde: Da, de fapt, cel ce a predicat azi n'are duh, dar avem să-l alungăm și să instalăm pe altul mai cu duh. (dar tot rădăcină)

Mai mult curaj! Continuați cu asemănarea din pilda fiului risipitor!

Asemenea lui ziceți: câți credincioși nu are biserica, cari față de mine se pot considera slugi, iar eu îi pot fi fiu, și toți se bucură de misticismul slujbelor divine; toți primesc pe Duhul Sfânt prin forma văzută a tainelor lui Iisus Hristos; toți tresăltă la glasul tânguitor al clopotelor, numai eu mor în rătăcire,

fără slujba de îngropare, numai eu cred minciunile strelae, numai eu primesc istoria falsă a bisericii cum mi-o prezintă un sărman neștiutor al istoriei.

Scula-mă-volu și mă volu duce la Biserica-mamă, ce m'a crescut până ce am ajuns la vârsta ca să-i pot cere partea ce mi se cade din învățăturile Ei...

Când vom ajunge oare ca toți bieții Români-sectari să se întoarcă la moșta strămoșească a învățăturilor bisericii ortodoxe?

Asemenea tatălui din Sfânta Evanghelie, ce și-a primit fiul cu lacrimi în ochi, i-a pus inel în deget și a tăiat vițelul cel mai gras, și s'a bucurat; Biserica reprimște pe fiul săi, cari reîntorși din calea otrăvită cu rătăcirii, promit ascultare neșovăelnică.

Lacrimi de bucurie va vărsa reprezentantul bisericii, chemat să așeze inelul de înflere prin mirungerea fiului aflat.

2. Unirea tuturor Românilor înfăptuită, poporul avea să asiste de aci înainte la închegarea noastră sufletească, dar nu numai să asiste ci să colaboreze la aceasta.

N'a fost însă pregătit. Lumina puternică a noului ideal a fost prezentată îndată după întunecul de secole într'un șfesnic politic, de multe ori ruginit de atâta demagie.

Preotul l-a părăsit în mijlocul frământărilor, ori a intrat și el în politică, iar poporul, asemenea unui copil părăsit s'a căutat alte orientări de liniștire sufletească.

Măsurile excesive, luate de conducătorii administrativi, de multeori la cererea preotului, în contra propagandei deșănțate ale diferilor secte, au adus presupunerea că existența credinții noastre este condiționată de starea de asediu.

Obstacolul fictiv, creiat pentru o mai accentuată propagandă streină, azi e înlăturat. Sectele nu mai au azi ca motiv de existență persecuția și suferința. Acest fapt le va aduce destrămarea.

Termin de teamă să nu jignesc prin modestele mele păreri, — cari dealtfel pot fi combătute, — cu convingerea că vom eși biruitori din lupta pentru intrarea în făgașul vieții normale postbelice, dacă vom repara neajunsurile din cler și dacă vom lumina poporul în așa formă ca haina instituțiilor ce le crelem să fie croită după situația de fapt.

Să dele banui Dumnezeu ca prin criticarea situației să fi făcut un bine, ca cei chemați să găsească mai de vreme chela înaintării.

Descoperirea ruinelor din Iericho.

Ziarele londoneze vorbesc despre rezultatele ulmitoare ale expediției engleze de arheologie. Intreprinsă sub conducerea lui Sir Marston și profesorul

Garstang, cari au reușit să descopere ruinele orașului Iericho. Rezultatul cel mai important, din punct de vedere istoric, este stabilirea datei emigrării israeliților din Egipt și găsirea lui Moise după povestirea bibliei.

Din fragmente de olărie și din scarabele în stil egiptean, rezultă că acest exod al evreilor a avut loc în epoca de domnie a regelui Totmes al III-lea, care a stat pe tron din anul 1440 înainte de Cristos timp de 53 de ani. Se pare că israeliții au părăsit Egiptul în al 14-lea an de guvernare al acestui suveran. Prințesa, care l-a crescut pe Moise până la fuga lui în Midian, a fost sora regelui și tot odată sfetnica lui politică.

Câți în „cazan“ v'ați botezat...!

De sigur pare cam curios titlul, dar este adevărat! Iată cazul: În ziua de 20 Sept. a. t. a venit în comuna Vârfurile un predicator baptist, cu numele „Pascu botezătorul“, ca să cufunde în valea ce trece prin comună vreo câțiva rătăciți dela legea străbună.

Intre cei nenorociți a căzut victimă acestui mare „botezător“ și un biet moșneag — carele, până ce era stăpân pe cârciuma lui, nu avea el singur destulă beutură ca să se sature — și fiindcă era și el odată om cu stare și cârciumar, s'a jenat ca el să fie scaldat cu ceilalți păcăliți, așa a înduplecat pe „botezătorul“ ca lui să-i facă botezul „cazanului“. Ci-că „botezătorul“ n'a ezitat și la dus la „cazanul“ (de de fiert rufe și iudae) a faurului și vice-predicatorului Nicolae Bogdan și l-a vârât acolo și din acel ceas este fiul lui „Boc-pișta“ cum îi numește țaranul nostru. Azi moșul — Petru Ancuții — nu mai bea ca noi păcătoșii, dar nu pentru că s'a „pocăit“, ci pentru că nu are parale și credit la birtaș. Se svonește, că cu ocaziunea aceasta s'ar fi auzit cântând: „Câți în cazan vați botezat“ de Christos v'ați lăpădat.

Multe întâmplări interesante se pot spune despre acești hulitori ai bisericii. În vară au fost adunați mulți baptiști la Pleșcuța sub cerul liber. Deodată s'a deslănțuit o furtună tocmai deasupra lor și deodată sf. Ilie n'a mai putut răbda fătărnicia lor și a trimis un fulger chiar la acel loc, încât dacă n'o tureau la fugă pe toți îi făcea țandări.

O întâmplare curioasă s'a petrecut de curând în comuna „Avram Iancu“, tot cu ocaziunea cufundării în vale alor câțiva rătăciți și tot în zilele lui „Pascu botezătorul“. Pe când

Pascu pregătia cufundarea, un bățandru curios s'a urcat pe un lemn și, probabil perzându-și echilibrul, ori poate hipnotizat de „Pascu botezătorul”, a căzut în vale între bapțiști. Lumea creștină a răs și apoi i-au alungat cu rușine. Se mai spune despre Pascu că în Bonțești, o soră, deși nu era rândul ei ca să-l ospeteze — cum este obiceiul la ei — i-ar fi gătit un prânz copios și băibatul, bănuind ceva, în loc să ajungă prânzul la destinatar a fost prefăcut în papară de capul soției necredincioase.

Se mai zice, că cu ocaziunea botezării la Vârfurile a fost invitat un fotograf, carele a prins chiar momentul când botezătorul ținea mâna deasupra unui novit în semn de binecuvântare.

Ei, atunci cum stăm cu icoanele, frate Pascule, pe cari voi sectarii le-ați condamnat la chipuri cioplite? Oare D-ta nu arăți altor frați și altor pacienți, pe cari voești a-i atrage în mreaja D-tale, icoanele aceste?

Iar bătrânul Petru Ancuții, de când s'a scaldat în cazan, a căzut într'o mare deprăsire sufletească. Toată ziua stă morocănos, abătut și nu grăește nimic. Oamenii, cari trec pe lângă casa lui, dau din cap și zic: L-a pedepsit Dumnezeu pentru că s'a lăpădat de Christos, de sf. biserică și de Maica Domnului.

Curs misionar.

La stăruința P. S. Sale părintelui Episcop Grigorie, în ziua de 22 Februarie a. c. se va deschide la Academia noastră teologică un curs misionar de 3 zile, cu preoții protopopiatului Arad. Cursul va dura deocamdată 3 zile. Asemenea cursuri misionare se vor deschide consecutiv cu preoții tuturor protopopiatelor din eparhia noastră.

La cursul ce se va inaugura în 22 Februarie se vor trata următoarele subiecte:

1. P. S. Sa Episcopul Grigorie va trata în 2 lecții: Ființa și necesitatea misionarismului.
 2. I. P. C. Arhimanprît Suci, va vorbi despre: Indemnări practice referitoare la lăfșirea, cetirea și interpretarea Sf. Scripturi.
 3. Prof. Dr. S. Șiclovă: Istoria și doctrina sectelor, împreună cu combaterea învățăturilor greșite și primejdioase.
 4. Prof. Dr. Șefan Cioroianu: Indemnări pastorale referitor la tratarea sectarilor.
 5. I. P. C. Arhim. Morușca: Indemnări practice pentru misionarismul intern.
 6. Preotul I. Imbroane: Caritatea creștină.
- Cu preoții cari vor participa la curs, se vor ține și meditații religioase.

INFORMAȚIUNI.

Logodnă Domnișoara Melania Chișoan, — fiica preotului nostru din Ghîroc — profesoară la liceul „Oltea Doamna” din Oradea, s'a logodit cu di Nicolae Timotin, licențiat în drept.

Sincere felicitări.

Sfânta Episcopie Ortodoxă Română a Aradului.

Nr. 1273 | 1932.

Aviz-oficial.

Se aduce la cunoștința celor interesați că examenul de calificare preotească cu absolvenții de teologie din Eparhia Aradului, precum și examenul preotesesc de promovare, se va ține Joi în 10 Martie a. c. la ora 8 a. m. în sala de ședințe a Consiliului eparhial.

Absolvenții de teologie vor înainta cererile pentru admitere la examen, însoțite de următoarele documente:

1. Extras de botez,
2. Certificat școlar despre studiile pregătitoare,
3. Absolutorul teologic,
4. Certificat de moralitate dela conducătorul oficiului parohial.

La examenul preotesesc de promovare vor fi admisi numai acela, cari au cerut și au obținut aprobarea Consiliului eparhial, conform Regulamentului în vigoare.

Arad, 17 Februarie 1932.

† Grigorie
Episcop.

Nr. 239 | 1932.

Bibliografie.

„Omiliile Duhovnicești” ale Sf. Macarie Egipteanul. Se atrage atenția preoților și comunelor bisericesti, asupra acestei cărți foarte folositoare, tradusă de P. C. Sa Părintele C. Iordăchescu, prof. la Facultatea de Teologie din Chișinău. Lucrarea a fost aflată, de Sf. Sinod și de Consiliul Central bisericesc, ca bine aleasă și bine tradusă, de aceea, cu știrea acestor autorități bisericesti, se recomandă în deobște, pentru procurare de către preoți și de bibliotecile parohiale. Se va putea cumpăra dela Librăria Diecezană, cu prețul ce-l va vesti organul eparhial.

Arad, din ședința Consiliului eparhial dela 25 Ianuarie 1932.

Consiliul eparhial.

Publicație de licitație.

Cea 200 m³ trunchi de stejar vinde biserica ort. M. Iova la licitație publică Duminecă, în 21 Febr. ora 4³⁰. Detalii dă

„Oficiul parohial“.

Parohii vacante.

În baza rezoluțiunii Ven. Consiliu Eparhial No. 646/1932 se publică concurs cu termen de 30 de zile pentru îndeplinirea postului de capelan protopopesc din Radna, devenit vacant prin trecerea la pensie a preotului Alexiu Dobos.

Dela reflectanți se cere calificățiune pentru parohii de cl. II-a.

Venitele acestui post sunt: 1. întregirea dela stat și 2. jumătate din venitul parohial.

Îndatoririle capelanului protopopesc sunt: să provadă toate serviciile în și afară de biserică, să catehizeze elevii școalelor din localitate și să stea întru toate protopresbiterului în ce privește afacerile scripturistice ale biroului protopresbiteral.

Impozitele după beneficiul său le va achita alesul. Cel ales va ocupa postul imediat după ce alegerea va fi aprobată din partea Ven. Consiliu Eparhial.

Reflectanții la acest post să-și înainteze cererile, ajustate regulamentar și adresate Consiliului parohial din Radna, Oficiul protopresbiteral din Radna, iar dânsii să se prezinte — cu stricta observare a dispozițiilor regulamentare — în sfânta biserică din localitate, spre a se face cunoscut credincioșilor.

Radna, din ședința Consiliului parohial dela 24 Ianuarie 1932.

Consiliul Parohial.

În conțelegere cu Procopiu Givulescu m. p. presbiter

2—3.

În urma încuviințării Ven. Consiliu eparhial din Arad Nr. 902 | 1932, pentru îndeplinirea postului de capelan temporal cu drept de succesiune, pe lângă parohul Sabin Mihuț din Sălciava (protopresb. Birchiș) se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima apariție în organul oficios „Biserica și Școala“. Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Jumătate din sesiunea parohială după starea ei de astăzi.

2. Stolele legale pe cari parohul le cedează în întregime capelanului.

3. Dotațiunea parohului dela stat, pe care parohul o cedează în întregime capelanului.

4. Ne fiind casă parohială, de locuință se va îngriji alesul capelan.

5. Parohia este de clasa II-a deci dela recurenți se recere calificățiune de cl. II-a.

6. Alesul va îndeplini toate funcțiunile precești, în și afară de biserică, va predica în Dumineci și sărbători și va catehiza regulat elevii dela șoala primară, fără altă renumerație. Capelanul va plăti toate impozitele după beneficiul său.

7. Reflectanții din alte Ep. arhiep., au să obțină învoirea Prea Sf. Sale Părintelui Episcop eparhial.

8. Doritorii de a ocupa acest post au a-și înainta cererile de concurs ajustate regulamentar, Consiliului parohial din Sălciava, prin oficiul protopopesc din Birchiș, în timpul fixat în concurs, și sunt datorii a se prezenta în sf. biserică din Sălciava, pentru a face cunoștință cu credincioșii și a-și arăta destoinicia în cele rituale și oratorie, având încuviințarea protopopului.

Consiliul parohial ort. român din Sălciava, în conțelegere cu Trătan Cibian, protopopul Birchișului.

2—3

A V I Z.

Rugăm, pe această cale, pe toți abonații restanți pe a. 1931 la foaia „Biserica și Școala“, să binevoiască a-și regula abonamentul personal și al parohiei, cu posibilă urgență.

Administrația foii
„BISERICA și ȘCOALA“
Arad, Str. Eminescu No. 18.

În atenția Dilor Caticheși.

Singurele manuale de religie pentru școalele primare, aprobate de sf. Sinod, sunt cărțile de preotul N. Crișmariu: Istorioare biblice Lei 22; Istorioare bisericesti Lei 20 — și Catechismul Lei 20.

Carte de rugăciuni pentru elevii școlilor primare de Dr. Grigorie Comșa, episcopul Aradului, legată în pânză, Lei 15.

De vânzare la Librăria Diecezană. Arad.

Librăria Diecezană Arad.

Bdul Regina Maria 12 și str. Eminescu 18. Complex asortată cu registrele, imprimătele și rechizitele necesare la începerea anului școlar.

Mare asortiment de cărți școlare curs primar. Dilor învățători le oferă rabatul cuvenit.

Redactor responsabil: SIMION STANA.